

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 23

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 13 ianuarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 652 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	2-4
Decizia nr. 653 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.....	4-7
Decizia nr. 657 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) și art. 114 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	7-9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
5.115/2014. — Ordin al ministrului educației naționale privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar	9
5.204/2014. — Ordin al ministrului educației și cercetării științifice privind aprobarea Metodologiei de înscriere și înregistrare a calificărilor din învățământul superior în Registrul Național al Calificărilor din Învățământul Superior (RNCIS)	10-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 652**

din 11 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

10. Prin încheierile din 10 iunie 2014, pronunțate în dosarele nr. 3.537/89/2013 și nr. 3.562/89/2013, **Tribunalul Vaslui — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată în cauze având ca obiect anularea unor acte administrative.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul Vaslui — Secția civilă în Dosarul nr. 3.537/89/2013. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 633D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 634D/2014, care are ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată, din oficiu, de Tribunalul Vaslui — Secția civilă în Dosarul nr. 3.562/89/2013.

5. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

7. Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexarea dosarelor.

8. Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 634D/2014 la Dosarul nr. 633D/2014, care a fost primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 366/2014.

11. În motivarea excepției de neconstituționalitate Tribunalul Vaslui — Secția civilă susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin art. 115 alin. (6) din Constituție, dispoziții care stabilesc domeniile în care nu pot fi adoptate ordonanțele de urgență și limitele competenței Guvernului în materie de legiferare. Astfel, arată că, prin Decizia nr. 1.189/2008, Curtea Constituțională a statuat că „*ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin.*” În aceste condiții, apreciază că noțiunea de afectare a regimului instituțiilor fundamentale ale statului se referă la toate componentele care definesc regimul juridic al acestora, și anume structura organizatorică, funcționarea, competențele, resursele materiale și financiare, numărul și statutul personalului, salarizarea, categoria de acte juridice pe care le adoptă, etc. În speță, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 au fost reorganizate structurile de specialitate din teritoriu ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în sensul că unele au fost desființate, iar în cazul altora, atribuțiile au fost redistribuite. În opinia instanței de judecată, reglementarea de către Guvern, printr-o ordonanță de urgență, a unui domeniu care, potrivit art. 115 alin. (6) din Constituție, este sustras competenței sale de legiferare, atrage un viciu de neconstituționalitate extrinsecă, așa încât prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 sunt neconstituționale.

12. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere exprimat anterior în cauze similare, referitor la prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, în sensul conformității acestora cu Legea fundamentală.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 13: „(1) *Organizarea, modul de funcționare, numărul de posturi al Agenției, inclusiv cele aferente structurii antifraudă, precum și alte aspecte determinate de aplicarea măsurilor de reorganizare prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se reglementează prin hotărâre a Guvernului în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*

(2) *Încadrarea personalului Agenției în numărul maxim de posturi aprobat și în noua structură organizatorică se face în termenele și cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare.*”

17. În opinia instanței de judecată, aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (6) potrivit cărora „*Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică*”.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 au mai făcut obiect al controlului instanței de contencios constituțional, atât prin raportare la dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție, cât și din perspectiva unor critici similare celor formulate în prezenta cauză.

19. În acest sens, este Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, prin care Curtea, cu majoritate de voturi, a respins, ca neintemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 sunt constituționale în raport cu criticile formulate. În considerentele acestei decizii, Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 reglementează următoarele principale măsuri: reorganizarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, ca urmare a fuziunii prin absorbție și preluarea activității Autorității Naționale a Vămirilor și prin preluarea activității Gărzii Financiare; desființarea Gărzii Financiare; preluarea personalului Autorității Naționale a Vămirilor în cadrul Agenției sau în structurile subordonate în limita numărului de posturi aprobat; eliberarea din funcție a personalului Gărzii Financiare cu respectarea procedurilor prevăzute de lege pentru fiecare categorie de personal; înființarea Direcției generale antifraudă fiscală, structură fără personalitate juridică, cu atribuții de prevenire și combatere a actelor și faptelor de evaziune fiscală și fraudă fiscală și vamală; înființarea direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice prin transformarea direcției generale a finanțelor publice a județului în care va fi stabilit sediul direcției generale regionale, prin fuziunea prin absorbție a celorlalte direcții generale județene ale finanțelor publice din aria de competență stabilită potrivit prevederilor unei hotărâri a Guvernului; preluarea patrimoniului, arhivei, prevederilor bugetare, execuției bugetare până la data reorganizării și a oricărui altor bunuri ale Autorității Naționale a

Vămirilor, ale Gărzii Financiare și ale direcțiilor generale ale finanțelor publice județene de către Agenția Națională de Administrare Fiscală și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, după caz; autorizarea Agenției să ocupe prin recrutare posturile vacante necesare funcționării structurii antifraudă.

20. Așadar, ordonanța de urgență criticată vizează restructurarea următoarelor instituții publice: Agenția Națională de Administrare Fiscală [organ de specialitate al administrației publice centrale, instituție publică cu personalitate juridică, cu buget propriu, în subordinea Ministerului Finanțelor Publice, potrivit art. 18 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală], Autoritatea Națională a Vămirilor [organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, finanțat de la bugetul de stat, care se organizează și funcționează în subordinea Ministerului Finanțelor Publice, în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit art. 6 alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României], Garda Financiară [instituție publică de control, cu personalitate juridică, în subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, finanțată de la bugetul de stat, potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare] și direcțiile generale ale finanțelor publice județene [instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Finanțelor Publice].

21. Prin Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, analizând constituționalitatea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 prin raportare la dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție, în ceea ce privește interdicțiile și limitele de reglementare pe calea ordonanțelor de urgență, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, a statuat că din interpretarea normei constituționale sus menționate „se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că «nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale» și că «nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică». În celelalte domenii prevăzute de text — regimul instituțiilor fundamentale ale statului sau drepturile și libertățile prevăzute de Constituție —, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin”. În continuare, Curtea a arătat că „verbul «a afecta» este susceptibil de interpretări diferite, așa cum rezultă din unele dicționare, însă din punctul de vedere al Curții, aceasta urmează să rețină numai sensul juridic al noțiunii, sub diferite nuanțe, cum ar fi: «a suprima», «a aduce atingere», «a prejudicia», «a vătăma», «a leza», «a antrena consecințe negative»”.

22. În ceea ce privește regimul instituțiilor fundamentale ale statului, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit că „sunt instituții fundamentale ale statului acelea reglementate expres de Constituție, în mod detaliat ori măcar sub aspectul existenței lor, în mod explicit sau doar generic (instituțiile cuprinse în titlul III din Constituție, precum și autoritățile publice prevăzute în alte titluri ale Legii fundamentale)”. Așadar, Curtea a stabilit că instituțiile fundamentale ale statului au „*statut constituțional*” (Decizia nr. 104 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 6 februarie 2009). Astfel, Curtea a considerat că sunt instituții fundamentale ale statului, spre exemplu, Curtea de Conturi (Decizia nr. 544 din 28 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 30 iunie 2006, sau Decizia nr. 1.555 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 916 din 28 decembrie 2009), Președintele României (Decizia nr. 1.133 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 12 decembrie 2007), Consiliul Superior al Magistraturii (Decizia nr. 1.133 din 27 noiembrie

2007 sau Decizia nr. 230 din 9 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 12 iunie 2013), Înalta Curte de Casație și Justiție (Decizia nr. 104 din 20 ianuarie 2009), Consiliul Suprem de Apărare a Țării (Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009), ministerele și celelalte organe ale administrației publice (Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2009), Ministerul Public (Decizia nr. 297 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2010), consiliile locale, primarii și consiliile județene (Decizia nr. 1.105 din 21 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2010) sau Curtea Constituțională (Decizia nr. 738 din 19 septembrie 2012).

23. Cât privește înțelesul sintagmei „afectare a regimului instituțiilor fundamentale ale statului”, Curtea, prin Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2009 sau Decizia nr. 230 din 9 mai 2013, a statuat că aceasta vizează „toate componentele care definesc regimul juridic al acestora — structura organizatorică, funcționarea, competențele, resursele materiale și financiare, numărul și statutul personalului, salarizarea, categoria de acte juridice pe care le adoptă etc.” De asemenea, toate aceste componente se subsumează organizării și funcționării instituțiilor fundamentale ale statului (Decizia nr. 1.105 din 21 septembrie 2010).

24. În acest context, Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 are ca obiect de reglementare reorganizarea unor autorități ale administrației publice centrale și locale din subordinea Ministerului Finanțelor Publice: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Autoritatea Națională a Vămilelor și direcțiile generale ale finanțelor publice județene. Aceste autorități sunt prevăzute la art. 116—117 și art. 120—123

27. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Tribunalul Vaslui — Secția civilă în dosarele nr. 3.537/89/2013 și nr. 3.562/89/2013 și constată că prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vaslui — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 653

din 11 noiembrie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. (1) lit. e)
din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**

Augustin Zegrean	— președinte	Daniel Marius Morar	— judecător
Valer Dorneanu	— judecător	Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Toni Greblă	— judecător	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător	Tudorel Toader	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător	Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Năstase Buchidău în Dosarul nr. 1.218/91/2014 al Tribunalului Vrancea — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 651D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și partea Casa Județeană de Pensii Vrancea, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.218/91/2014, **Tribunalul Vrancea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.**

5. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Năstase Buchidău cu prilejul soluționării contestației la executare privind sume încasate cu titlu necuvenit cu titlul de prestații de asigurări sociale.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât au caracter retroactiv. În acest sens, arată că art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 obligă la restituirea unor sume încasate cu titlul de pensie de invaliditate în perioada 1 ianuarie 2012—31 decembrie 2012, drepturi care erau prevăzute de lege la data acordării. De asemenea, susține că textul de lege criticat are un caracter discriminatoriu, întrucât instituie o excepție în ceea ce privește suspendarea acordării pensiei de invaliditate pentru consilierii locali sau consilierii județeni. Totodată, consideră că, prin suspendarea dreptului de a încasa pensia de invaliditate, se aduce atingere dreptului de proprietate, întrucât pensia reprezintă o creanță asupra statului. În egală măsură, consideră că este încălcat și dreptul la pensie.

7. **Tribunalul Vrancea — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat se aplică ulterior intrării sale în vigoare, iar drepturile conferite la un moment dat pot fi modificate prin intervenția legiuitorului, nefiind perpetue. De asemenea, arată că nu este încălcat principiul egalității în drepturi a cetățenilor, în condițiile în care textul de lege se aplică oricărei persoane aflate în situația juridică identică cu cea a autorului excepției, iar derogările admise se justifică obiectiv prin rolul și atribuțiile pe care consilierii locali sau consilierii județeni le îndeplinesc la nivelul colectivității. Totodată, consideră că nu este încălcat dreptul de proprietate atât timp cât respectarea acestuia are ca premisă dobândirea în condițiile legii a pensiei. Or, dacă aceasta nu a fost obținută cu respectarea prevederilor legale, este exclusă protecția invocată.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 sunt constituționale. Astfel, referindu-se la critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 15 din Constituție, arată că menținerea pensiilor de invaliditate în plată ține de îndeplinirea, în toată perioada de acordare, a condițiilor impuse de lege pentru dobândirea acestui drept. Totodată, acordarea dreptului la pensie de invaliditate nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la data la care persoana nu mai îndeplinește condițiile cerute de lege și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Pe cale de consecință, conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile de invaliditate doar pe viitor, din momentul în care nu mai sunt îndeplinite condițiile cerute de lege pentru ca o persoană să poată beneficia de o astfel de pensie.

10. Referitor la critica raportată la art. 16 din Constituție, arată că situația diferită în care se află cetățenii la acordarea unui drept nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice.

11. În ceea ce privește invocarea de către autorul excepției a art. 47 din Constituție, arată că dreptul la pensie se acordă în condițiile stabilite de lege. În situația textului de lege dedus analizei de constituționalitate, justificarea suspendării plății pensiei de invaliditate ține de faptul că o persoană beneficiază de acest drept în considerarea faptului că și-a pierdut capacitatea de muncă, iar redobândirea acestei capacități, total sau parțial, va atrage încadrarea în gradul III de invaliditate sau chiar încetarea calității de pensionar de invaliditate, după caz, întrucât nu se mai justifică acordarea acestui drept.

12. În sfârșit, referindu-se la dispozițiile de lege criticate în raport cu prevederile art. 44 din Constituție, arată că pensia de invaliditate reprezintă un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate atât timp cât persoana beneficiară a ei a îndeplinit condițiile legale de acordare a acesteia. Astfel, suprimarea pensiei de invaliditate pentru viitor pentru neîndeplinirea condițiilor de acordare nu are semnificația expropriării.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, dispoziții

potrivit căroră, „(1) În sistemul public de pensii, plata pensiei se suspendă începând cu luna următoare celei în care a intervenit una dintre următoarele cauze: [...]”

e) pensionarul de invaliditate, încadrat în gradul I sau II, se regăsește în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I, II sau IV, cu excepția consilierilor locali sau județeni.”

16. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții de lege contravin următoarelor prevederi ale Legii fundamentale: art. 15 alin. (1) și (2) referitor la universalitatea și neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 44 alin. (1)—(3) referitor la dreptul de proprietate privată și art. 47 alin. (1) și (2) privind nivelul de trai și dreptul la pensie și la alte drepturi de asigurări sociale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 4 din 16 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 17 februarie 2014, analizând dispozițiile art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 în raport cu prevederile art. 47 din Constituție, Curtea a reținut că justificarea suspendării plății pensiei în situația avută în vedere de dispozițiile de lege criticate „ține de faptul că persoana în cauză beneficiază de acest drept în considerarea faptului că și-a pierdut total capacitatea de muncă, fiind încadrată în gradul I sau II de invaliditate; în măsura în care persoana își redobândește, parțial sau total, capacitatea de muncă, va fi încadrată în gradul III de invaliditate sau chiar își încetează calitatea de pensionar de invaliditate, după caz. Astfel, legiuitorul a prevăzut, în mod firesc, suspendarea plății pensiei de invaliditate în cazul în care persoana beneficiară desfășoară activitate, urmând ca, în funcție de rezultatul revizuirii medicale, fie să se dispună încetarea plății acesteia, fie plata ei într-un alt quantum, dacă persoana este încadrată în gradul III de invaliditate. Este lipsit de orice sens și rațiune ca o persoană să poată cumula atât veniturile realizate prin prestarea unei munci cu cele de care beneficiază tocmai pentru faptul că și-a pierdut în totalitate capacitatea de muncă.”

18. În ceea ce privește susținerea autorului prezentei excepții de neconstituționalitate potrivit căreia dispozițiile de lege criticate ar aduce o încălcare a dreptului de proprietate privată, întrucât pensia reprezintă o creanță asupra statului, beneficiind, prin urmare, de protecția art. 44 din Constituție, sunt relevante cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 45 din 22 ianuarie 2007, ori Decizia nr. 214 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2012, în care a arătat că „sumele plătite cu titlu de contribuție la asigurările sociale nu reprezintă un depozit la termen și, prin urmare, nu pot da naștere vreunui drept de creanță asupra statului sau a fondurilor de asigurări sociale.” De asemenea, prin Decizia nr. 263 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 15 iulie 2014, Curtea Constituțională a statuat că „protecția dreptului de proprietate privată nu se poate extinde asupra sumelor dobândite necuvenit”.

19. În continuare, analizând critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 nu conține dispoziții de lege cu efect retroactiv, ci stabilește că, începând cu data intrării sale în vigoare, plata pensiei de invaliditate acordată persoanelor încadrate în gradul I sau II se

suspendă dacă acestea se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I, II sau IV din Legea nr. 263/2010. Textul de lege nu anulează drepturile obținute în mod legal până la data intrării sale în vigoare.

20. Referitor la susținerea autorului excepției potrivit căreia a dobândit în mod legal dreptul la pensie de invaliditate, acesta constituind, prin urmare, un drept câștigat, Curtea apreciază că sunt relevante cele reținute prin Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, în care a arătat că „legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale cuvenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și quantumul valoric al lor, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare. Această prerogativă a legiuitorului nu poate fi considerată ca o încălcare a principiului constituțional al neretroactivității legii civile, atât timp cât dispozițiile de lege se aplică de la data intrării lor în vigoare pentru viitor.”

21. În sfârșit, în ceea ce privește critica referitoare la caracterul discriminator al dispozițiilor de lege supuse controlului de constituționalitate, Curtea reține că, potrivit celor statuate prin Decizia nr. 1.359 din 13 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 16 decembrie 2011, „art. 16 alin. (1) din Constituție impune legiuitorului instituirea unui tratament juridic identic pentru situații obiectiv identice, împrejurări diferite, care plasează diferitele categorii de persoane în situații obiectiv diferite, justifică însă, iar uneori chiar impun instituirea unui tratament juridic diferit, fără ca prin aceasta să se aducă vreo atingere principiului egalității în drepturi.” Curtea a amintit că „în sistemul public de pensii există mai multe categorii socioprofessionale care se bucură de un regim juridic mai favorabil în ceea ce privește calculul pensiilor, fără ca aceasta să aibă semnificația unei discriminări.” În ceea ce privește textul de lege criticat, justificarea instituirii unui tratament juridic diferit pentru consilierii locali sau județeni se regăsește în expunerea de motive a Legii nr. 209/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 9 iunie 2009, care a introdus această soluție legislativă în cuprinsul art. 94 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, prevăzând că „pot cumula pensia cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională, indiferent de nivelul veniturilor respective: [...] pensionarii de invaliditate care exercită funcția de consilier local sau consilier județean.” Cu acel prilej, legiuitorul a arătat că activitatea desfășurată de un consilier nu poate fi asimilată cu activitatea desfășurată de o persoană încadrată în muncă, deoarece prestația consilierilor în folosul comunității nu are caracter permanent, specific contractelor de muncă, aceasta manifestându-se sub forma participării la ședințele de consiliu și comisii de specialitate, care au loc o dată sau de două ori pe lună, însumând câteva ore. De asemenea, o astfel de asimilare ar îngreuna, într-un anumit sens, dreptul de a fi ales, întrucât ar afecta statutul de pensionar, determinat, în general, de condiții obiective, independente de voința persoanei. Astfel, potențialul ales este pus în situația de a opta între calitatea de consilier (reprezentant al comunității) și calitatea de pensionar, fiind influențat în opțiunea sa de repercusiunile pe care trebuie să le suporte.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Năstase Buchidău în Dosarul nr. 1.218/91/2014 al Tribunalului Vrancea — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vrancea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 657

din 11 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) și art. 114 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) și art. 114 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă în Dosarul nr. 7.658/117/2013 și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 704D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile Maria Vasii și Casa Județeană de Pensii Cluj, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 7.658/117/2013, Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a

dispozițiilor art. 6 alin. (2) și art. 114 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată, într-o cauză privind asigurări sociale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 16 alin. (1), art. 44, art. 41 alin. (1) și art. 47 din Constituție. Astfel, consideră că se creează un regim discriminatoriu între beneficiarii pensiei anticipate și anticipate parțiale supuși suspendării plății pensiei, potrivit art. 114 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010, pe de o parte, și persoanele care se încadrează în ipoteza art. 6 alin. (2) din aceeași lege, de cealaltă parte, căroră, deși sunt beneficiare ale aceluiași tip de pensii, nu li se suspendă plata pensiei. Susține că, dacă s-ar interpreta dispozițiile art. 114 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 ca exceptându-i pe avocați și celelalte categorii enumerate la art. 6 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 de la considerarea lor ca „persoane care realizează venituri din activități profesionale„ și astfel ca persoane ce se găsesc în una din situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I, II sau IV „s-ar putea ajunge la interpretarea că, în cazul lor, practicarea activității de avocatură, chiar dacă produce din aceasta un venit brut pe an calendaristic echivalent cu cel puțin de 4 ori câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, ar putea fi făcută în contextul în care persoana ar beneficia concomitent de pensie anticipată.”

6. Totodată, consideră că „dreptul la proprietate privată este încălcat prin interzicerea cumulului pensiei anticipate cu venituri obținute de către persoane angajate cu contract individual de muncă, persoane fizice autorizate, din alte activități profesionale etc. [conform dispozițiilor art. 114 alin. (1) lit. b), raportat la art. 6 alin. (1) pct. I, II și IV din Legea nr. 263/2010], în mod discriminatoriu, în condițiile în care aparent, prin prevederile corelate ale art. 6 alin. (2) și art. 114 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010, s-ar permite avocaților să cumuleze pensia

anticipată în sistemul public de pensii cu veniturile realizate din practicarea acestei profesii.”

7. De asemenea, susține că este încălcat dreptul la muncă „prin instituirea interdicției de cumulare a pensiei anticipate cu salariul sau cu venituri din alte activități și respectiv prin instituirea unei excepții de la regulă, anume prin exceptarea avocaților de la această interdicție.”

8. Pentru aceleași motive consideră că sunt înfrânte și prevederile constituționale referitoare la nivelul de trai și dreptul la pensie.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că reglementarea dedusă controlului de constituționalitate se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. De asemenea, arată că, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul valoric al lor, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare.

11. Avocatul Poporului mai arată că, în realitate, critica formulată nu vizează aspecte de natură constituțională, deoarece întreaga motivare se referă la interpretarea și aplicarea modului în care diferite categorii de beneficiari se pot prevala de dispozițiile legale privind pensia anticipată sau anticipată parțială. Or, felul în care dispozițiile de lege criticate sunt interpretate sau aplicate, fie de o autoritate publică, fie de către instanța de judecată, precum și aspectele referitoare la o eventuală eroare în aplicarea legislației într-un anumit domeniu nu sunt chestiuni ce aparțin sferei de competență a Curții Constituționale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (2) și art. 114 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, dispoziții care au următoarea redactare:

— Art. 6 alin. (2): „*Se pot asigura în sistemul public de pensii, pe bază de contract de asigurare socială, în condițiile prezentei legi, avocații, personalul clerical și cel asimilat din cadrul cultelor recunoscute prin lege, neintegrate în sistemul public, precum și orice persoană care dorește să se asigure, respectiv să își completeze venitul asigurat.*”;

— Art. 114 alin. (1) lit. b): „*(1) În sistemul public de pensii, plata pensiei se suspendă începând cu luna următoare celei în care a intervenit una dintre următoarele cauze: [...]*

b) pensionarul, beneficiar al unei pensii anticipate sau al unei pensii anticipate parțiale, se regăsește în una dintre situațiile

prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I, II sau IV, cu excepția consilierilor locali sau județeni.”

15. Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă și art. 47 privind nivelul de trai și dreptul la pensie.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta se referă, în esență, la diferența de tratament care se creează între titularii unor pensii anticipate sau anticipate parțiale care realizează venituri din activitățile ori exercitarea funcțiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I, II sau IV din Legea nr. 263/2010, pe de o parte, și titularii aceluiași tip de pensii care ar realiza veniturile la care se referă art. 6 alin. (2) din același act normativ, pe de altă parte, sub aspectul dreptului de a cumula pensia cu alte venituri.

17. Analizând această critică, Curtea constată că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 263/2010 stabilesc în primul alineat categoriile de persoane care sunt asigurate în mod obligatoriu în cadrul sistemului public de pensii. În al doilea alineat al aceluiași articol, legiuitorul se referă la persoanele care nu sunt asigurate obligatoriu în acest sistem de pensii, dar care pot opta pentru a fi asigurate, în mod facultativ. În speță, Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă se referă la avocați.

18. În ceea ce privește art. 114 din Legea nr. 263/2010, acesta prevede cazurile când plata pensiei se suspendă, incluzând și ipoteza avută în vedere de autorul excepției, respectiv cea în care pensionarul, beneficiar al unei pensii anticipate sau al unei pensii anticipate parțiale, se regăsește în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I, II sau IV din Legea nr. 263/2010. Acest text de lege nu se referă însă și la persoanele care realizează venituri pentru care obligația de asigurare în sistemul public de pensii nu este obligatorie.

19. Curtea apreciază că diferența de tratament juridic instituită de lege nu are un caracter discriminator, având în vedere că situația persoanelor obligate să se asigure în sistemul public de pensii este în mod obiectiv diferită față de cea a persoanelor care nu au această obligație. Astfel, așa cum s-a reținut mai sus, persoanele încadrate în ipoteza art. 6 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 nu sunt obligate să contribuie la sistemul public de pensii. Prin urmare, deși ar putea beneficia de o pensie anticipată sau anticipată parțială în sistemul public de pensii, acestea ar putea ca, ulterior obținerii acestei pensii, să nu opteze și pentru plata unei contribuții în acest sistem pentru veniturile obținute din activitățile prevăzute la art. 6 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, așa încât nu ar realiza un stagiul de cotizare suplimentar în acest sistem și nu ar beneficia de valorificarea acestei perioade la calculul pensiei pentru limită de vârstă, potrivit art. 64 alin. (1), respectiv art. 67 alin. (1) din Legea nr. 263/2010. Mai mult, nu trebuie omis faptul că, în cazul avocaților, la care se referă autorul excepției, aceștia sunt obligați să contribuie la sistemul de asigurări sociale al avocaților, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 28 noiembrie 2000.

20. Spre deosebire de această situație, persoanele care au obținut o pensie anticipată ori anticipată parțială și care, ulterior, se încadrează în una dintre situațiile prevăzute în art. 6 alin. (1) pct. I, II sau IV din Legea nr. 263/2010, deși sunt supuse măsurii suspendării plății pensiei, beneficiază însă de efectele stagiului de cotizare realizat în perioada de suspendare.

21. Prin urmare, Curtea apreciază că este lipsită de temei critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

22. Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 raportată la prevederile art. 41 alin. (1), art. 44 alin. (2) și art. 47 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că aceasta este lipsită de relevanță în cauză, deoarece părțile nu fac parte din categoria de persoane al căror drept de proprietate, drept la muncă și drept

la pensie Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă susține că ar fi încălcate. De altfel, autorul susține că prevederile constituționale mai sus amintite sunt încălcate pornind tot de la aspectul diferenței de tratament juridic instituit între diferiții beneficiari ai pensiei anticipate și pensiei anticipate parțiale, din perspectiva cumulului acestui drept cu alte venituri.

23. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă în Dosarul nr. 7.658/117/2013 și constată că dispozițiile art. 6 alin. (2) și art. 114 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar

În temeiul art. 21 alin. (1), art. 80 alin. (2), art. 86 alin. (1) și (2) și art. 94 alin. (2) lit. g) și s) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.925/2005 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 29 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară, Direcția generală învățământ în limbile minorităților, Direcția generală buget-finanțe și resurse umane, inspectoratele școlare județene/al municipiului București și unitățile de învățământ duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Remus Pricopie

București, 15 decembrie 2014.
Nr. 5.115.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN**privind aprobarea Metodologiei de înscriere și înregistrare a calificărilor din învățământul superior în Registrul Național al Calificărilor din Învățământul Superior (RNCIS)**

În baza prevederilor art. 137, art. 340 alin. (2) lit. a) și art. 341 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 556/2011 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Calificări, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor,

în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind înscrierea și înregistrarea în Registrul Național al Calificărilor din Învățământul Superior (RNCIS) a informațiilor privind calificările universitare de licență și master, prevăzută în anexa care face parte din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Națională pentru Calificări, Agenția Română pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior, instituțiile de învățământ superior acreditate și Direcția generală învățământ superior din cadrul Ministerului Educației și

Cercetării Științifice vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.703/2011 privind implementarea Cadrului național al calificărilor din învățământul superior, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 13 decembrie 2011, precum și orice dispoziție contrară prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării științifice,
Sorin Mihai Cîmpeanu

București, 22 decembrie 2014.
Nr. 5.204.

ANEXĂ

A. METODOLOGIE
privind înscrierea calificărilor în Registrul Național al Calificărilor din Învățământul Superior (RNCIS)

1. Generalități

Registrul Național al Calificărilor din Învățământul Superior (RNCIS) este parte integrantă a Registrului Național al Calificărilor (RNC) împreună cu Registrul Național al Calificărilor Profesionale (RNCP) și reprezintă un instrument care stabilește structura calificărilor, asigură recunoașterea națională, precum și compatibilitatea și comparabilitatea internațională a calificărilor dobândite în cadrul sistemului de învățământ superior și vizează introducerea unei calificări din piața muncii, în concordanță cu Registrul Național al Calificărilor și Cadrul european al calificărilor.

Prin înscrierea în RNCIS a calificărilor pot fi recunoscute și relaționate toate rezultatele învățării dobândite în cadrul sistemului de învățământ superior și este asigurată coerența calificărilor și a titlurilor acordate.

Înscrierea calificărilor în RNCIS este o condiție necesară autorizării/acreditării programelor de studii oferite de către instituțiile de învățământ superior abilitate de lege în acest scop, pentru a demonstra legătura dintre calificările obținute și cerințele pieței muncii.

Se pot înscrie în RNCIS acele calificări dezvoltate pe baza standardelor ocupaționale pentru educație și formare profesională destinate calificărilor/ocupațiilor aferente nivelurilor de calificare pentru învățământ superior 5, 6, 7 și 8 conform Cadrului Național al Calificărilor (CNC).

RNCIS asigură conformitatea competențelor dobândite în învățământul superior cu cele solicitate de ocupațiile existente în Clasificarea Ocupațiilor din România (COR).

Autoritatea Națională pentru Calificări (ANC) menține un dialog permanent cu instituțiile implicate în sistemul național al calificărilor și se consultă cu toate organismele abilitate cu privire la:

- armonizarea calificărilor învățământului superior cu cerințele pieței muncii;
- corespondența calificărilor din învățământul superior cu nivelurile de calificare din CNC;
- proiectarea unui curriculum universitar pornind de la competențele profesionale solicitate de piața muncii.

Fiecare calificare din RNCIS este definită în termeni de rezultate ale învățării, exprimată prin competențe aferente nivelurilor de calificare pentru învățământ superior 5, 6, 7 și 8, conform CNC.

Introducerea unor noi calificări în RNCIS se face condiționat de existența a minimum o ocupație în COR destinată acelei calificări.

Informațiile solicitate la înscrierea programelor de studii universitare de licență sau master în RNCIS necesită date care demonstrează eficiența și eficacitatea învățării în cadrul acestora. O parte dintre aceste informații sunt cuprinse și în suplimentul de diplomă în format Europass utilizat pentru înregistrarea unei calificări în RNCIS sau actualizarea celor existente.

Termenii și definițiile utilizate în formularele necesare înscrierii sau actualizării informațiilor din RNCIS coincid cu cele utilizate în ISCED (Standardul Internațional pentru Educație) — 2013.

Instituțiile de învățământ superior acreditate și cele autorizate să funcționeze provizoriu sunt obligate ca la autorizarea/acreditarea sau evaluarea periodică a oricărui program de studiu să înscrie/actualizeze datele în RNCIS.

2. Validarea și înscrierea unei noi calificări de nivel universitar

Aplicantul transmite ANC un dosar de validare a unei calificări de nivel universitar sau postuniversitar propusă a fi atestată printr-o diplomă ori un certificat ce vor fi recunoscute pe piața muncii.

Etapile care trebuie parcurse pentru a valida o nouă calificare sunt următoarele:

Etapa I: Verificarea conformității administrative:

Depunerea la sediul ANC a dosarului în vederea înscrierii în RNCIS a unei noi calificări de nivel universitar sau postuniversitar.

Dosarele se completează distinct pentru fiecare tip de program de studii universitare de licență sau master/postuniversitare, se trimit pe suport digital (documente scanate în format pdf) și trebuie să cuprindă următoarele documente:

- cerere de validare a noii calificări;
- formular pentru validarea noii calificări (care va cuprinde inclusiv lista informațiilor care se vor înscrie în suplimentul la diplomă eliberat de către instituția de învățământ) conform anexei A1 care face parte integrantă din prezenta metodologie;
- hotărârea senatului instituției de învățământ superior prin care se solicită validarea noii calificări și introducerea în RNCIS a programului de studii universitare/postuniversitare aferent respectivei calificări;
- anexe: copii ale documentelor care, potrivit legislației în vigoare în România, îi dau aplicantului dreptul legal de a conferi diplome și/sau certificate de studii recunoscute la nivel național;
- dovada achitării tarifului de evaluare.

Etapa a II-a: Verificarea dosarului din punctul de vedere al conținutului:

a) verificarea eligibilității aplicantului:

Eligibilitatea aplicantului este stabilită de către ANC, după cum urmează:

- în cazul instituțiilor de învățământ superior acreditate, eligibilitatea este implicită;
- în cazul instituțiilor de învățământ superior autorizate să funcționeze provizoriu este necesară prezentarea documentului care atestă dreptul legal de a desfășura pe teritoriul României

activități de formare inițială sau continuă de nivel universitar (statut, certificat de înmatriculare de la registrul comerțului, documente de atestare a autorizării de funcționare provizorie etc.).

b) verificarea administrativă calitativă:

Principalele aspecte verificate de către ANC, prin analiza formularului completat pentru validarea unei noi calificări sunt necesitatea și oportunitatea creării de noi calificări pe piața muncii și implicit a noului program de studii universitare/postuniversitare. Dosarul este întocmit de universitate pe baza unei analize de piață din care să reiasă necesarul de persoane solicitat pe piața muncii pentru calificarea/ocupația respectivă la nivel național, pentru o durată de minimum 10 ani.

În urma analizei de conținut a dosarului se întocmește un proces-verbal în care se va consemna dacă dosarul a fost sau nu a fost acceptat pentru validarea calificării.

În cazul în care se constată neconformități ale documentației depuse, se va comunica instituției solicitante acest fapt printr-o adresă oficială.

Îndeplinirea acestei etape consemnează faptul că se pot realiza programe de studii destinate obținerii calificării solicitate și că aceasta este utilă și necesară pe piața muncii și nu se poate dobândi sub altă formă de pregătire.

Analiza dosarului se derulează pe parcursul a 15 zile lucrătoare, dacă nu apar alte solicitări de completare a dosarului.

Etapa a III-a: Eliberarea adeverinței de validare a calificării:

Pe baza deciziei de validare, ANC eliberează instituției de învățământ superior o adeverință de validare a calificării propuse, necesară acreditării/autorizării de către instituție a programului de studii aferent.

Validarea calificării înseamnă automat și înregistrarea ei în baza de date a ANC, dar fără înscriere în RNCIS. Această etapă înlocuiește actuala procedură de înregistrare CNCIS.

După acreditarea/autorizarea programului de studiu de către instituția de învățământ superior abilitată urmează înregistrarea programului de studii în RNCIS după o metodologie prezentată în anexa B, care face parte integrantă din prezenta metodologie.

3. Tariful pentru consultanță și verificarea unui dosar de aplicare în vederea înregistrării unui nou program de studii universitare/postuniversitare de formare continuă/specializare în RNCIS.

3.1. Tariful pentru verificarea unui dosar de solicitare în vederea înscrierii unui nou program de studii universitare de licență sau master în RNCIS este egal cu valoarea unui salariu mediu lunar pe economie și este echivalent cu valoarea unui salariu minim pe economie pentru un program de studii postuniversitare.

3.2. Tariful perceput pentru a acorda instituțiilor de învățământ superior/furnizorilor de formare profesională consultanță sau asistență tehnică de specialitate pentru descrierea programelor, ocupațiilor, calificărilor, competențelor, întocmirea dosarelor și introducerea datelor în RNCIS este de 250 lei/oră (TVA inclus).

3.3. Durata timpului alocat se va exprima în oră tarifată și se va stabili după caz, aprobându-se prin contractul încheiat între părți.

4. Anexe la metodologie

Anexa A1 — Formularul pentru înscrierea unei noi calificări în RNCIS

Această anexă face parte integrantă din prezenta metodologie.

Formularul pentru înscrierea unei noi calificări în RNCIS**Fișa 1: Prezentarea cererii de validare****Denumirea calificării:****A. Calificarea solicitată**

Titlul conferit:

Nivelul solicitat:

B. Organismul care acordă calificarea atestată prin diplomă sau certificat

Denumirea instituției/furnizorului:

Reprezentat prin:

(numele, prenumele și funcția)

Semnătura reprezentantului legal

Ștampila

Spațiu rezervat pentru ANC

DOSAR Nr.
Expert responsabil: Data de înregistrare la ANC:
Verificat:
Avizat:

Fișa 2: Date de identificare ale instituției care solicită validarea calificării

1. Numele juridic complet:

— Adresă:

— Telefon:

Fax:

E-mail:

— Adresă site:

2. Statutul juridic:

3. Referințe de identificare a organismelor (hotărâre a Guvernului, lege) și datele de atestare:

—

—

—

4. Activitățile desfășurate de instituție, relevante pentru calificarea propusă:

Se vor menționa activitățile referitoare la cursuri de formare, cercetare sau alte activități relevante în domeniul în care se solicită calificarea, desfășurate până în prezent, după caz.

5. Alte calificări acordate de instituție în cadrul aceluiași domeniu universitar de studii sau din domenii apropiate/înrudite:

Se vor menționa: titlul conferit, denumirea calificării, data primei promoții.

6. Statutul instituției sau al programului de studii, din punctul de vedere al acreditării:

Se va indica dacă instituția care propune calificarea a fost într-un proces de evaluare de către o agenție recunoscută în domeniul asigurării calității pentru domeniul din care face parte noua calificare.

Fișa 3: **Necesitatea și oportunitatea creării calificării**

Demersurile care au condus la propunerea noii calificări:

1. Elemente de fundamentare a calificării:

a) Relevanța calificării față de piața muncii sau dezvoltarea academică din perspectiva dezvoltării economice

ridicat

mediu

scăzut

b) Relevanța față de cerințele tinerilor pe termen lung:

(dacă există sondaje de opinie în acest sens sau alte date)

ridicat

mediu

scăzut

2. Prezentarea organizațiilor consultate pentru identificarea și conceperea calificării menționate (angajatori, asociații profesionale, comitete sectoriale, sindicate, patronate, specialiști etc. — minimum 3 instituții)

a) Specificul organizației (denumirea, obiectul de activitate)

b) Persoana de contact (datele de identificare)

c) Modul de consultare sau colaborare al universității cu organizația menționată.

3. Alte informații relevante pentru susținerea propunerii (maximum o pagină)

(Dacă este cazul, se anexează documentele considerate relevante pentru susținerea propunerii.)

4. Necesarul de absolvenți în calificarea propusă solicitați de piața muncii

În perspectiva următorilor 5 ani

În perspectiva următorilor 10 ani

Fișa 4: **Descrierea ocupației/profesiei**

1. Enumerarea ocupațiilor din Clasificarea ocupațiilor din România — COR — care ar putea fi exercitate prin obținerea calificării propuse (maximum 3 ocupații):

Ocupația Cod COR

Ocupația Cod COR

Ocupația Cod COR

2. Compatibilitatea cu Standardul Internațional al Ocupațiilor (ISCO-08):

Există și în ISCO-08 ?

Da

Nu

3. Condițiile cele mai frecvente de exercitare a calificării:

a) Sectorul de activitate CAEN în care se înscrie calificarea propusă.

b) Ocupații asociate calificării de ținut:

.....

.....

4. Competențele specifice ocupației/profesiei

5. Deprinderile (abilitățile) ocupației/profesiei

6. Rezultatele învățării

7. Compatibilitatea cu competențele și abilitățile europene din portalul ESCO
(<https://ec.europa.eu/esco/home>)20% 40% 60% 80% 100% **Fișa 5: Conexiunea cu alte calificări**

A. Condiții de acces pentru a urma programul de studii aferent calificării:

1. Precizați ce competențe sunt necesare sau admise pentru accesul la calificarea prezentată (pentru formularea acestor condiții de prezentare este recomandabil să se țină seama, unde este cazul, de cerințele formulate de asociațiile profesionale.):

- cerințe ca experiență, competențe, pregătire anterioară;
- recunoaștere parțială și documentele pe baza cărora se realizează acestea.

2. Calificarea solicitată figurează explicit printre cerințele pentru obținerea altor calificări în ierarhia profesională a ocupațiilor?

3. Modul de admitere la studii pentru obținerea calificării propuse

B. Identificarea calificărilor existente în România din același domeniu de activitate

1. Alte calificări similare existente în același domeniu, la același nivel, la nivel inferior sau superior (Se vor preciza universitățile, unde se oferă aceeași calificare sau calificări similare, precum și nivelul acestora.)

2. Suprapuneri, incluziuni și diferențe privind competențele furnizate de alte calificări similare din alte universități

Fișa 6: **Alte informații**

1. Adresa site-ului pe care se găsesc informații despre calificările acordate de instituția promotoare.

2. Alte informații la dispoziția instituției.

B. METODOLOGIE**privind înregistrarea în Registrul Național al Calificărilor****din Învățământul Superior (RNCIS) a informațiilor privind calificările de nivel universitar**

Art. 1. — (1) Dosarele prin care se solicită înregistrarea în RNCIS se completează distinct pentru fiecare tip de program de studii universitare și se trimit pe suport digital ca documente scanate în format pdf.

(2) Dosarele prevăzute la alin. (1) trebuie să cuprindă următoarele documente:

- a) cerere de înregistrare a calificării;
- b) copie după suplimentul la diplomă aferent programului de studiu ce conferă calificarea, întocmit/completat conform legislației în vigoare;
- c) actul care atestă autorizarea, respectiv acreditarea programului de studiu.

Art. 2. — (1) ANC analizează și verifică conținutul dosarului — conformitatea administrativă și, în cazul în care se constată neconformități ale documentației depuse, comunică instituției solicitante acest fapt printr-o adresă oficială.

(2) Analiza dosarului se derulează în termen de 10 zile lucrătoare.

Art. 3. — Înregistrarea informațiilor privind calificările de nivel universitar în RNCIS se asigură de către un serviciu specializat al ANC.

Art. 4. — Actualizarea informațiilor din RNCIS privind calificările de nivel universitar se asigură de către ANC, la cererea instituțiilor de învățământ superior, în condițiile prezentei metodologii.

Art. 5. — Instituțiile de învățământ superior care nu au înregistrate în RNCIS informațiile privind calificările de nivel superior au obligația de a depune dosarele, conform prezentei metodologii, în vederea înregistrării lor gratuite, până la data de 31 decembrie 2015.

Art. 6. — Modelul Registrului Național al Calificărilor din Învățământul Superior, care face legătura transparentă între ocupațiile din piața muncii, calificările existente în educație și nivelul lor conform CNC, competențele și programele de studiu oferite de universități pentru o calificare și informațiile despre fiecare universitate este prezentat în anexa B1.

Art. 7. — Anexe la metodologie.

Anexa B1 — Structura Registrului Național al Calificărilor din Învățământul Superior — RNCIS.

Această anexă face parte integrantă din prezenta metodologie.

*ANEXA B1
la metodologie*

Structura Registrului Național al Calificărilor din Învățământul Superior (RNCIS)

Relația cu piața muncii*		Calificare*		Ofertă universități**		
Grupa de bază	Denumirea ocupației/ Cod COR	Denumirea calificării	Nivel CNC	Numele programului de studiu	Denumirea universității	Competențe
1	2	3	4	5	6	7

* Se vor completa pe baza informațiilor din dosarul de validare a unei calificări, după ce calificarea a fost validată.

** Se va completa pe baza informațiilor din dosarul de înscriere, după acreditarea respectivului program de către instituțiile abilitate, pe baza suplimentului la diplomă.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

